

Barraca de vinya del Gori

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 45 metres de la carretera C-670, punt quilomètric 7'300
Alçada: 480

Coordenades:

Latitud: 41.92777
Longitud: 2.05855
UTM Est (X): 421943
UTM Nord (Y): 4642185

Classificació

Número de fitxa 08151 - 271
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Coberta i part del mur esfondrats.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Sí, CC.AA. 11818
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 007A00067
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dl., 19/03/2007 - 01:00

Descripció

La barraca de vinya es troba situada al sud del nucli urbà d'Oristà, just per sota la carretera C-670, en el tercer revolt sortint d'aquesta població. És una barraca circular construïda amb la tècnica de la pedra seca, adossada a un marge. Té un diàmetre de 3'51 metres i una altura aproximada de 2,40 metres. L'ample mur (de més de 70 centímetres) és de pedres irregulars de mitjanes dimensions, presentant una llosa de majors dimensions, a mode de llinda, que corona l'entrada a la barraca. S'observa l'ús de terra el alguna zona per unir les pedres. La barraca presenta una coberta de falsa cúpula i un ràfec de lloses petites que ressegueix tot el seu perímetre. Està constituïda per una porta d'accés orientada a l'oest i dues petites obertures, una orientada al sud i l'altra al nord.

Observacions:

Les imatges de 2021 són de la revisió feta per Rosa Cabré, Núria Simón, Jordi Bolea.

Història

Les barraques de vinya, també anomenades barraques cerdanes, les construïren els pastors cerdans que baixaven a les planes a llogar-se com a jornalers en el camp. La seva coneixença i experiència en l'art de la construcció de la pedra seca, molt utilitzada en les zones pirinenques, va portar a deixar testimoni d'aquest tipus de construcció en aquestes contrades. Les barraques tenien el seu ús en l'emmagatzematge dels utensilis emprats en les feines del camp, així com també com aixopluc esporàdic en cas de necessitat, ja que les reduïdes dimensions no creen espai per a un llarg estatge. El conreu de vinya s'expandí durant els segles XVII i XIX fins a l'arribada de la fil·loxera (insecte que ofega els ceps) vers el 1890 que provocà la crisi vinícola.

Bibliografia

Inventari del patrimoni arqueològic i paleontològic de Catalunya. Oristà. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el maig de 2006.

Wikipedra, registre 9364.

